

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 22. septembra 2016*

„Žaloba o neplatnosť — Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Automatizovaná výmena údajov — Registrácia vozidiel — Daktyloskopické údaje — Právny rámec uplatniteľný po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy — Prechodné ustanovenia — Odvodený právny základ — Rozlišovanie legislatívnych aktov a vykonávacích opatrení — Konzultácia Európskeho parlamentu — Podnet členského štátu alebo Európskej komisie — Pravidlá hlasovania“

V spojených veciach C-14/15 a C-116/15,

ktorých predmetom sú dve žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podané 14. januára a 6. marca 2015,

Európsky parlament, v zastúpení: F. Drexler, A. Caiola a M. Pencheva, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M.-M. Joséphidès, K. Michoel a K. Plešniak, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: T. Henze a A. Lippstreu, splnomocnení zástupcovia,

a

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson a L. Swedenborg, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen (spravodajca), sudcovia D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan a M. Vilaras,

generálny advokát: N. Wahl,

* Jazyk konania: francúzština.

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 7. júna 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európsky parlament sa svojimi žalobami vo veciach C-14/15 a C-116/15 domáha zrušenia jednak rozhodnutia Rady 2014/731/EÚ z 9. októbra 2014 o začatí automatizovanej výmeny údajov o evidencii vozidiel na Malte (Ú. v. EÚ L 302, 2014, s. 56), rozhodnutia Rady 2014/743/EÚ z 21. októbra 2014 o začatí automatizovanej výmeny údajov o evidencii vozidiel na Cypre (Ú. v. EÚ L 308, 2014, s. 100) a rozhodnutia Rady 2014/744/EÚ z 21. októbra 2014 o začatí automatizovanej výmeny údajov o evidencii vozidiel v Estónsku (Ú. v. EÚ L 308, 2014, s. 102), ako aj jednak rozhodnutia Rady 2014/911/EÚ zo 4. decembra 2014 o začatí automatizovanej výmeny daktyloskopických údajov s Lotyšskom (Ú. v. EÚ L 360, 2014, s. 28) (ďalej len spoločne „napadnuté rozhodnutia“).

Vnútroštátny právny rámec

Prümská zmluva

- 2 Článok 34 ods. 2 Zmluvy medzi Belgickým kráľovstvom, Spolkovou republikou Nemecko, Španielskym kráľovstvom, Francúzskou republikou, Luxemburským veľkovevodstvom, Holandským kráľovstvom a Rakúskou republikou o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce, najmä v boji proti terorizmu, cezhraničnej trestnej činnosti a nelegálnej migrácii, podpísanej 27. mája 2005 v Prúme (Nemecko) (ďalej len „Prümská zmluva“) znie takto:

„Osobné údaje stanovené v tejto Zmluve sa nesmú poskytnúť, pokiaľ sa ustanovenia tejto kapitoly neprebrali do vnútroštátneho práva na území zmluvných strán, ktoré sa takéhoto poskytnutia zúčastňujú. Výbor ministrov uvedený v článku 43 rozhodnutím konštatuje, či sú tieto podmienky splnené.“

- 3 Článok 43 ods. 1 tejto zmluvy stanovuje:

„Zmluvné strany zriadia výbor zložený z ministrov zmluvných strán. Tento výbor ministrov prijíma rozhodnutia nevyhnutné na prebratie a uplatnenie tejto Zmluvy. Rozhodnutia výboru ministrov sa prijímajú jednomyseľne všetkými zmluvnými stranami.“

Právo Únie

Rozhodnutie 2008/615/SVV

- 4 Odôvodnenie 1 rozhodnutia Rady 2008/615/SVV z 23. júna 2008 o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce, najmä v boji proti terorizmu a cezhraničnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 210, 2008, s. 1) znie takto:

„Po nadobudnutí platnosti [Prümskej zmluvy] sa predkladá tento podnet s cieľom začleniť podstatu ustanovení Prümskej zmluvy do právneho rámca Európskej únie.“

5 Článok 1 tohto rozhodnutia stanovuje:

„Týmto rozhodnutím chcú členské štáty zintenzívniť cezhraničnú spoluprácu v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje hlava VI Zmluvy [EÚ], najmä výmenu informácií medzi orgánmi zodpovednými za predchádzanie trestným činom a ich vyšetrovanie. Na tento účel toto rozhodnutie obsahuje pravidlá v týchto oblastiach:

a) ustanovenia o podmienkach a postupoch pre automatizovaný prenos profilov DNA, daktyloskopických údajov a určitých údajov z vnútroštátnej evidencie vozidiel (kapitola 2);

...“

6 Kapitola 6 uvedeného rozhodnutia obsahuje všeobecné ustanovenia o ochrane údajov v rámci výmeny informácií stanovených v tom istom rozhodnutí.

7 Článok 25 ods. 2 a 3 rozhodnutia 2008/615, ktorý sa nachádza v jeho kapitole 6, znie takto:

„2. Osobné údaje sa podľa tohto rozhodnutia nesmú poskytnúť, pokiaľ sa nevykonali ustanovenia tejto kapitoly vo vnútroštátnom práve území členských štátov, ktoré sa takéhoto poskytnutia zúčastňujú. Rada rozhoduje jednomyseľne o tom, či sa táto podmienka splnila.

3. Odsek 2 sa neuplatňuje na tie členské štáty, ktoré už začali s poskytovaním údajov ustanoveným v tomto rozhodnutí podľa [Prümskej zmluvy].“

8 Podľa článku 33 tohto rozhodnutia, nazvaného „Vykonávacie opatrenia“, Rada konajúca na základe kvalifikovanej väčšiny a po porade s Parlamentom prijme opatrenia potrebné na vykonávanie tohto rozhodnutia na úrovni Únie.

Rozhodnutie 2008/616/SVV

9 Článok 20 rozhodnutia Rady 2008/616/SVV z 23. júna 2008 o vykonávaní rozhodnutia 2008/615 (Ú. v. EÚ L 210, 2008, s. 12) znie takto:

„1. Rada prijíma rozhodnutie uvedené v článku 25 ods. 2 rozhodnutia [2008/615] na základe hodnotiacej správy vypracovanej na základe dotazníka.

2. Pokiaľ ide o automatizovanú výmenu údajov v súlade s kapitolou 2 rozhodnutia [2008/615], hodnotiacia správa sa vypracuje aj na základe hodnotiacej návštevy a skúšobného testu, ktorý sa vykoná, keď príslušný členský štát poskytne generálnemu sekretariátu informácie v súlade s prvou vetou článku 36 ods. 2 rozhodnutia [2008/615].

3. Ďalšie podrobnosti o postupe sa uvádzajú v kapitole 4 prílohy k tomuto rozhodnutiu.“

Napadnuté rozhodnutia

10 Napadnuté rozhodnutia, ktoré sa po prvé týkajú rozhodnutia 2008/615, najmä jeho článku 25 a po druhé rozhodnutia 2008/616, najmä článku 20 a kapitoly 4 jeho prílohy, stanovujú v odôvodneniach 1 až 3:

„(1) Podľa Protokolu o prechodných ustanoveniach, ktorý je pripojený k Zmluve o [EÚ], Zmluve o [FEÚ] a Zmluve o [ESAE], právne účinky aktov inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie prijatých pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy sú zachované tak dlho, pokiaľ tieto akty uplatňovaním zmlúv nezrušia, nevyhlásia za neplatné alebo nezmenia a nedoplnia.

- (2) Článok 25 rozhodnutia [2008/615] je preto uplatniteľný a Rada musí jednomyselne rozhodnúť o tom, či členské štáty vykonali ustanovenia kapitoly 6 uvedeného rozhodnutia.
- (3) V článku 20 rozhodnutia [2008/616] sa stanovuje, že rozhodnutia uvedené v článku 25 ods. 2 rozhodnutia [2008/615] sa majú prijať na základe hodnotiacej správy vypracovanej na základe dotazníka. Hodnotiaca správa má byť, v prípade automatizovanej výmeny údajov v súlade s kapitolou 2 rozhodnutia [2008/615], založená na hodnotiacej návšteve a skúšobnej prevádzke.“

11 Článok 1 rozhodnutia 2014/731 stanovuje:

„Malta na účely automatizovaného vyhľadávania údajov o evidencii vozidiel vykonala v plnom rozsahu všeobecné ustanovenia o ochrane údajov uvedené v kapitole 6 rozhodnutia [2008/615] a je oprávnená dostávať a poskytovať osobné údaje podľa článku 12 uvedeného rozhodnutia odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto rozhodnutia.“

12 Článok 1 rozhodnutia 2014/743 spresňuje:

„Cyprus na účely automatizovaného vyhľadávania údajov o evidencii vozidiel vykonal v plnom rozsahu všeobecné ustanovenia o ochrane údajov uvedené v kapitole 6 rozhodnutia [2008/615] a je oprávnený dostávať a poskytovať osobné údaje podľa článku 12 uvedeného rozhodnutia odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto rozhodnutia.“

13 Článok 1 rozhodnutia 2014/744 znie:

„Estónsko na účely automatizovaného vyhľadávania údajov o evidencii vozidiel vykonal v plnom rozsahu všeobecné ustanovenia o ochrane údajov uvedené v kapitole 6 rozhodnutia [2008/615] a je oprávnené dostávať a poskytovať osobné údaje podľa článku 12 uvedeného rozhodnutia odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto rozhodnutia.“

14 Článok 1 rozhodnutia 2014/911 znie takto:

„Lotyšsko na účely automatizovaného vyhľadávania daktyloskopických údajov vykonal v plnom rozsahu všeobecné ustanovenia o ochrane údajov uvedené v kapitole 6 rozhodnutia [2008/615] a je oprávnené dostávať a poskytovať osobné údaje podľa článku 9 uvedeného rozhodnutia odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto rozhodnutia.“

Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania:

15 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnuté rozhodnutia a
- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

16 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol žaloby ako nedôvodné v rozsahu, v akom sa týkajú prvého žalobného dôvodu, ako aj prvej časti a prvých dvoch prvkov druhej časti druhého žalobného dôvodu. Čo sa týka tretieho prvku druhej časti druhého žalobného dôvodu, Rada ponecháva túto vec na rozhodnutie Súdneho dvora,
- subsidiárne v prípade zrušenia napadnutých rozhodnutí zachoval ich účinky až do ich nahradenia novými aktmi a

— zaviazal Parlament na náhradu trov konania.

- 17 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 8. apríla 2015 boli veci C-14/15 a C-116/15 spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.
- 18 Rozhodnutiami predsedu Súdneho dvora z 24. júna 2015 sa povolil vstup Spolkovej republiky Nemecko a Švédskeho kráľovstva do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu Rady vo veciach C-14/15 a C-116/15. Spolková republika Nemecko sa však nezúčastnila na žiadnom štádiu tohto konania.

O žalobách

- 19 Na podporu svojich žalôb uvádza Parlament dva žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na voľbe nesprávneho alebo nezákonného právneho základu napadnutých rozhodnutí a druhý na porušení podstatných formálnych náležitostí pri prijatí týchto rozhodnutí.

O prvom žalobnom dôvode založenom na voľbe nesprávneho alebo nezákonného právneho základu

Argumentácia účastníkov konania

- 20 Na úvod Parlament uvádza, že článok 9 Protokolu (č. 36) o prechodných ustanoveniach (ďalej len „Protokol o prechodných ustanoveniach“), ktorý sa týka aktov prijatých na základe Zmluvy o Európskej únii pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, sa má vykladať v tom zmysle, že zachováva iba podstatné účinky aktov z oblasti bývalého „tretieho piliera“ a nie rozhodovacie postupy, na ktoré tieto akty odkazujú. Tieto postupy teda nemožno ďalej využívať, pretože sa už v Zmluvách nenachádzajú.
- 21 Parlament uvádza, že napadnuté rozhodnutia sú založené na článku 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615 a tvrdí, že toto ustanovenie sa má vykladať tak, že zavádza postup na prijatie legislatívnych aktov.
- 22 V tejto súvislosti tvrdí, že v čase prijatia tohto rozhodnutia článok 34 ods. 2 písm. c) EÚ upravoval dva odlišné postupy na prijatie legislatívnych aktov a vykonávacích opatrení a že iba postup týkajúci sa legislatívnych aktov je spojený s jednomyselným rozhodnutím Rady, ako to vyžaduje článok 25 ods. 2 uvedeného rozhodnutia. Okrem toho prijatie vykonávacích opatrení toho istého rozhodnutia je osobitne upravené v jeho článku 33, čo znamená, že opatrenia prijaté na základe iného ustanovenia rozhodnutia 2008/615 nemožno kvalifikovať ako „vykonávacie opatrenia“. Napokon, zatiaľ čo po podaní žaloby Parlamentu, na základe ktorej bol vydaný rozsudok zo 16. apríla 2015, Parlament/Rada (C-317/13 a C-679/13, EU:C:2015:223), Rada doplnila slovo „vykonávacie“ do názvu rôznych rozhodnutí prijatých na základe aktov spadajúcich do bývalého „tretieho piliera“, nepristúpila k porovnateľnej zmene v názve napadnutých rozhodnutí.
- 23 Keďže však normotvorca Únie nie je nikdy povinný preniesť alebo zveriť právomoci, môže byť niekedy určitý akt prijatý buď ako legislatívny akt, alebo ako vykonávacie opatrenie v závislosti od voľby tohto normotvorcu.
- 24 Napadnuté rozhodnutia sa teda musia považovať za legislatívne akty a mali sa preto zakladať na tých istých právnych základoch ako rozhodnutie 2008/615, zmenené a doplnené Lisabonskou zmluvou, konkrétne na článku 82 ods. 1 písm. d) a článku 87 ods. 2 písm. a) ZFEÚ.

- 25 Subsidiárne Parlament tvrdí, že aj keby sa Súdny dvor domnieval, že články 82 a 87 ZFEÚ nepredstavujú vhodný právny základ na prijatie napadnutých rozhodnutí, tieto rozhodnutia by mali byť napriek tomu zrušené z dôvodu protiprávnosti *ab initio* článku 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615, ktorý Rada zvolila za právny základ.
- 26 V tejto súvislosti Parlament tvrdí, že článok 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615 vytvára odvodený právny základ, ktorý zjednodušuje postupy prijatia legislatívnych aktov v dotknutej oblasti upravenej v Zmluvách, pretože nevyžaduje ani predchádzajúci podnet členského štátu alebo Európskej komisie, ani poradu s Parlamentom, zatiaľ čo článok 34 ods. 2. písm. c) EÚ, uplatniteľný v čase prijatia rozhodnutia 2008/615, to vyžadoval.
- 27 Okrem toho v prípade, že by sa Súdny dvor domnieval, že napadnuté rozhodnutia predstavujú vykonávacie opatrenia, postup zavedený článkom 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615 sa odklonil od Zmluvy o EÚ, nie len pokiaľ ide o právnu úpravu podnetu a chýbajúcu poradu s Parlamentom, ale aj v rozsahu, v akom vyžaduje jednomyseľné rozhodnutie Rady namiesto rozhodnutia tejto inštitúcie kvalifikovanou väčšinou.
- 28 Rada zastáva názor, že článok 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615 jej umožňuje uplatňovať výkonné právomoci. Napadnuté rozhodnutia sú preto vykonávacie opatrenia a nie legislatívne akty.
- 29 V tejto súvislosti uvádza, že stanovisko Parlamentu, podľa ktorého skutočnosť, že tento článok stanovuje jednomyseľné hlasovanie, naznačuje, že jeho cieľom je prijatie legislatívnych aktov, nezohľadňuje judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej právny základ určuje postup, ktorý treba dodržať, a nie opačne.
- 30 Navyše pojmy použité v článku 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615, všeobecná štruktúra tohto rozhodnutia a okolností, že aktom prijatým na základe tohto ustanovenia chýbajú autonómne ciele, umožňujú konštatovať, že tieto akty sú vykonávacími opatreniami uvedeného rozhodnutia.
- 31 Pokiaľ ide o namietanú nezákonnosť článku 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615, Rada uvádza, že z rozsudkov zo 16. apríla 2015, Parlament/Rada (C-317/13 a C-679/13, EU:C:2015:223), a zo 16. apríla 2015, Parlament/Rada (C-540/13, EU:C:2015:224), vyplýva, že rozdiel medzi postupmi stanovenými týmto ustanovením a Zmluvami nemôže znamenať jeho nezákonnosť, ale treba skôr zvážiť konformný výklad.
- 32 Pokiaľ ide konkrétnejšie o požiadavku jednomyseľného hlasovania, Rada sa domnieva, že tvrdenie Parlamentu je založené na nedorozumení vyplývajúcom z nešťastnej formulácie článku 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615.
- 33 Zatiaľ čo by totiž jednomyseľné rozhodnutie Rady bolo zvyčajne označené ako „prijatie rozhodnutia Radou, ktorá rozhoduje jednomyseľne“, toto ustanovenie používa menej jednoznačný výraz „rozhoduje jednomyseľne“.
- 34 V tomto kontexte sa Rada na základe všeobecnej štruktúry rozhodnutia 2008/615 a pojmov, ktoré používa, domnieva, že dotknutý postup v skutočnosti obsahuje dve etapy. Najprv musí Rada uskutočniť skutkové zistenie, že sú splnené podmienky uvedené v článku 25 ods. 2 rozhodnutia, čo zahŕňa rad výslovných alebo tichých dohôd všetkých členských štátov. Táto etapa je nevyhnutná z dôvodu skutočnej potreby zabezpečenia integrity a bezpečnosti systému výmeny údajov medzi členskými štátmi. V druhom rade prijme Rada kvalifikovanou väčšinou rozhodnutie o stanovení dátumu začatia poskytovaní.
- 35 Porovnateľný systém vyznačujúci sa kombináciou fázy konsenzuálneho overenia riadneho fungovania danej siete údajov a fázy, keď Rada po tomto overení formálne rozhodne, je základom na prijatie rôznych právnych nástrojov.

36 Pokiaľ ide o rozhodnutie 2008/615, normotvorca Únie z dôvodu historického kontextu prijatia tohto rozhodnutia, konkrétne začlenenia mechanizmu zavedeného Prümskou zmluvou do právneho rámca Únie, dostatočne nerozlíšil medzi dvoma štádiami dotknutého postupu, pričom spojil konsenzus prvej fázy a kvalifikovanú väčšinu druhej fázy do jedinej požiadavky, konkrétne požiadavky jednomyselnosti vo vzťahu k predbežnej fáze konsenzu.

Posúdenie Súdny dvorom

37 Najprv treba konštatovať, že zo znenia napadnutých rozhodnutí jasne vyplýva, že sú založené na článku 25 rozhodnutia 2008/615 a na článku 20 rozhodnutia 2008/616 (pozri analogicky rozsudky zo 16. apríla 2015, Parlament/Rada, C-317/13 a C-679/13, EU:C:2015:223, body 28 až 31, ako aj z 10. septembra 2015, Parlament/Rada, C-363/14, EU:C:2015:579, body 23 až 26), pričom článok uvedený ako posledný sa navyše uspokojuje so spresnením podmienok prijatia rozhodnutí uvedených v článku 25 rozhodnutia 2008/615.

38 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musí byť totiž voľba právneho základu aktu Únie založená na objektívnych prvkoch, ktoré môžu byť súdne preskúmané a medzi ktoré patria predovšetkým cieľ a obsah tohto aktu (rozsudok zo 6. mája 2014, Komisia/Parlament a Rada, C-43/12, EU:C:2014:298, bod 29, ako aj citovaná judikatúra).

39 Pritom medzi účastníkmi konania neexistuje spor o vzťahu medzi článkom 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615 a cieľom alebo obsahom napadnutých rozhodnutí.

40 Parlament naopak jednak tvrdí, že toto ustanovenie nemôže slúžiť ako právny základ na prijatie nových aktov po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy, a že je jednak v každom prípade nezákonné.

41 Pokiaľ ide o tvrdenie Parlamentu, podľa ktorého už postup stanovený v článku 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615 nemožno po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy uplatniť, treba pripomenúť, že Protokol o prechodných ustanoveniach obsahuje ustanovenia týkajúce sa osobitne právneho režimu, ktorý sa po nadobudnutí platnosti tejto Zmluvy uplatňuje na akty prijaté na základe Zmluvy o EÚ pred týmto dátumom (pozri rozsudok z 10. septembra 2015, Parlament/Rada, C-363/14, EU:C:2015:579, bod 68 a citovanú judikatúru).

42 Článok 9 tohto protokolu tak stanovuje, že právne účinky takýchto aktov sú zachované tak dlho, pokiaľ sa tieto akty uplatňovaním Zmlúv nezrušia, nevyhlásia za neplatné alebo nezmenia a nedoplnia.

43 Súdny dvor pritom rozhodol, že tento článok treba vykladať tak, že znamená, že ustanovenie aktu riadne prijatého na základe Zmluvy o EÚ pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, ktoré stanovuje podmienky na prijímanie iných opatrení v súvislosti s týmto aktom, naďalej vyvoláva svoje právne účinky, pokiaľ nebolo zrušené, vyhlásené za neplatné, zmenené alebo doplnené, a umožňuje prijatie týchto opatrení na základe postupu, ktorý vymedzuje (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. apríla 2015, Parlament/Rada, C-540/13, EU:C:2015:224, bod 47, a z 10. septembra 2015, Parlament/Rada, C-363/14, EU:C:2015:579, bod 70).

44 Z toho vyplýva, že nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy nevyklučuje samo osebe prijatie aktov, akými sú napadnuté rozhodnutia, v rámci postupu vymedzeného v článku 25 rozhodnutia 2008/615. Tvrdenie Parlamentu, podľa ktorého sa také akty musia nevyhnutne zakladať na článku 82 ods. 1 písm. d) a na článku 87 ods. 2 písm. a) ZFEÚ, preto nemožno uznať.

45 Prvému žalobnému dôvodu, ktorý uplatnil Parlament na podporu svojich žalôb, možno vyhovieť len vtedy, ak sa preukáže nezákonnosť článku 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615.

- 46 Parlament tvrdí, že to tak skutočne je, pretože z tohto článku vyplýva, že podmienky na prijatie, ktoré zavádza pre také opatrenia, akými sú napadnuté rozhodnutia, sa odlišujú od podmienok vyplývajúcich z postupu stanoveného na tieto účely Zmluvami.
- 47 Z judikatúry Súdneho dvora pritom vyplýva, že vzhľadom na to, že pravidlá tvorby vôle inštitúcií Únie sú stanovené Zmluvami a členské štáty ani samotné inštitúcie nimi nemôžu disponovať, iba Zmluvy môžu v osobitných prípadoch splnomocniť niektorú inštitúciu na zmenu rozhodovacieho postupu, ktorý stanovujú. Pokiaľ by sa inštitúcii priznala možnosť vytvárať odvodené právne základy, či už v zmysle sprísnenia alebo v zmysle zjednodušenia podmienok prijímania aktu, bola by jej tým priznaná normotvorná právomoc prekračujúca medze toho, čo stanovujú Zmluvy (pozri rozsudok z 10. septembra 2015, Parlament/Rada, C-363/14, EU:C:2015:579, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 48 V tejto súvislosti, keďže zákonnosť aktu Únie sa má posudzovať podľa skutkových a právnych okolností existujúcich v čase prijatia tohto aktu, zákonnosť článku 25 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2008/615 sa má v tejto súvislosti posudzovať vzhľadom na ustanovenia, ktorými sa v čase prijatia tohto rozhodnutia riadilo prijatie takých opatrení, akými sú napadnuté rozhodnutia, teda na článok 34 ods. 2 písm. c) a článok 39 ods. 1 EÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. apríla 2015, Parlament/Rada, C-540/13, EU:C:2015:224, bod 35, a z 10. septembra 2015, Parlament/Rada, C-363/14, EU:C:2015:579, bod 59).
- 49 Z týchto ustanovení vyplýva, že Rada, rozhodujúc jednomyselne na podnet každého členského štátu alebo Komisie, môže prijať legislatívne akty na akékoľvek účely, ktoré sú v súlade s cieľmi hlavy VI Zmluvy o EÚ, avšak okrem oblastí uvedených v článku 34 ods. 2 písm. a) a b) EÚ, a rozhodujúc väčšinou prijíma opatrenia potrebné na vykonanie týchto aktov na úrovni Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. septembra 2015, Parlament/Rada, C-363/14, EU:C:2015:579, body 60 až 66). V oboch prípadoch môžu byť tieto opatrenia prijaté až po konzultácii s Parlamentom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. apríla 2015, Parlament/Rada, C-540/13, EU:C:2015:224, bod 36).
- 50 Z vyššie uvedeného vyplýva, že postup stanovený primárnym právom, ktorému musí zodpovedať postup stanovený v článku 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615, sa líši podľa toho, či sa musia akty prijaté na základe tohto ustanovenia považovať za legislatívne akty alebo vykonávacie opatrenia.
- 51 V tomto kontexte treba uviesť, že Parlament nespochybňuje skutočnosť, že normotvorca Únie mal možnosť upraviť, že také akty, akými sú napadnuté rozhodnutia, budú prijaté ako vykonávacie opatrenia. Naopak tvrdí, že tento normotvorca sa rozhodol nevyužiť túto možnosť a že sa naopak rozhodol vyhradiť si právo prijímať také akty.
- 52 Preto na rozdiel od tvrdenia Rady nemožno toto tvrdenie Parlamentu zamietnuť len z toho dôvodu, že by sa prípadne preukázalo, že z cieľa a obsahu aktov uvedených v článku 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615 vyplýva, že ich prijatie sa môže preniesť na vykonávací orgán, pokiaľ nestanovuje podstatné prvky základnej právnej úpravy, ktorých prijatie vyžaduje uskutočnenie politických rozhodnutí, ktoré sú súčasťou vlastnej zodpovednosti normotvorcu Únie.
- 53 Rozdiel v názoroch medzi účastníkmi konania sa totiž netýka tohto bodu, ale skôr otázky, či sa normotvorca Únie tým, že prijal článok 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615, rozhodol zveriť Rade odvodenú legislatívnu právomoc alebo len výkonnú právomoc.
- 54 V tejto súvislosti treba konštatovať, že toto ustanovenie výslovne nekvalifikuje akty, ktorých prijatie umožňuje.
- 55 Z jeho znenia však vyplýva, že akt prijatý Radou v tomto rámci má iba zabezpečiť, že kapitola 6 rozhodnutia 2008/615, ktorá stanovuje všeobecné ustanovenia o ochrane údajov, bola riadne vykonaná na území členského štátu, aby sa umožnilo poskytnutie osobných údajov, stanovené týmto rozhodnutím, tomuto členskému štátu.

- 56 Z toho vyplýva, že z podmienok prijatia tohto aktu, ako aj z jeho účinkov, vyplýva, že normotvorca Únie zamýšľal prísne obmedziť predmet uvedeného aktu na vykonanie rámca zavedeného rozhodnutím 2008/615, pričom Rade nezveril úlohu uskutočniť pri prijatí rovnakého aktu významné politické rozhodnutia.
- 57 Toto zistenie je podporované kontextom, v akom sa nachádza článok 25 ods. 2 písm. c) tohto rozhodnutia, ktorý treba zohľadniť pri výklade tohto ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2014, M'Bodj, C-542/13, EU:C:2014:2452, bod 34).
- 58 Toto ustanovenie sa tak nachádza v kapitole uvedeného ustanovenia, ktorej cieľom je spresniť podmienky umožňujúce uplatniť mechanizmy výmeny informácií zavedených tým istým rozhodnutím v iných členských štátoch, než sú uvedené v jeho článku 25 ods. 3.
- 59 Treba tiež uviesť, že z článku 20 rozhodnutia 2008/616 a z kapitoly 4 jeho prílohy, na ktorú tento článok odkazuje, vyplýva, že také akty, akými sú napadnuté rozhodnutia, musia byť prijaté po prevažne technickom hodnotiacom postupe vedenom pracovnou skupinou Rady a tímom odborníkov.
- 60 Tieto rôzne prvky spolu so skutočnosťou, že v rozhodnutí 2008/615 chýba akýkoľvek odkaz na prípadnú vôľu normotvorcu Únie vyhradiť si právomoc upraviť dotknutú oblasť, naznačujú, že normotvorca Únie sa prijatím článku 25 ods. 2 tohto rozhodnutia rozhodol zveriť Rade úlohu prijať nevyhnutné opatrenia na vykonanie uvedeného rozhodnutia na úrovni Únie.
- 61 Táto analýza nemôže byť spochybnená tvrdeniami vznesenými Parlamentom.
- 62 Po prvé skutočnosť, že článok 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615 spresňuje, že Rada „jednomyseľne rozhodne“, nemôže postačovať na preukázanie, že normotvorca tým zamýšľal odkázať na postup stanovený v článku 34 ods. 2 písm. c) EÚ na prijímanie legislatívnych aktov.
- 63 Hoci tento postup skutočne vyžaduje, aby Rada rozhodla jednomyseľne, nemôže sa znenie tohto jediného pravidla o hlasovaní bez uvedenia iných požiadaviek uvedeného postupu, konkrétne podnet členského štátu alebo Komisie a konzultácia s Parlamentom, chápať tak, že jasne určuje vôľu normotvorcu Únie stanoviť uplatnenie tohto postupu.
- 64 Túto analýzu potvrdzuje historický kontext okolo prijatia rozhodnutia 2008/615. Ako totiž zdôrazňuje odôvodnenie 1 tohto rozhodnutia, toto rozhodnutie má v podstate za cieľ začleniť ustanovenia Prümskej zmluvy do právneho rámca Únie. Článok 34 ods. 2 tejto zmluvy stanovil mechanizmus podobný mechanizmu zavedenému článkom 25 ods. 2 uvedeného rozhodnutia, čo najmä podľa článku 43 ods. 1 uvedenej zmluvy vyžaduje jednomyseľné rozhodnutie ministrov jej zmluvných štátov.
- 65 Po druhé okolnosť, že článok 33 rozhodnutia 2008/615 priznáva Rade právomoc prijať jeho vykonávacie opatrenia, nemôže byť rozhodujúca.
- 66 Zdá sa totiž, že článok 33 a článok 25 ods. 2 tohto rozhodnutia majú citeľne odlišné funkcie. Zatiaľ čo prvý, ktorý odráža iba právomoc priznanú Rade článkom 34 ods. 2 písm. c) EÚ, sa týka všeobecne prijímania vykonávacích opatrení uvedeného rozhodnutia, druhý upravuje prijatie osobitných opatrení v rámci postupu, osobitne stanoveného normotvorcom Únie, povolenia poskytnutia osobných údajov do iných členských štátov, než sú uvedené v článku 25 ods. 3 toho istého rozhodnutia.
- 67 Preto skutočnosť, že normotvorca Únie sa rozhodol venovať článok 33 rozhodnutia 2008/615 vykonávacím opatreniam tohto rozhodnutia, nemôže sama osebe znamenať, že akty prijaté na základe článku 25 ods. 2 tohto rozhodnutia už nemožno kvalifikovať ako „vykonávacie opatrenia“ a musia sa považovať za legislatívne akty.

- 68 Po tretie okolnosť, že sa Rada nerozhodla nazvať akty skutočne prijaté na tomto základe ako „vykonávacie opatrenia“, nemôže s prihliadnutím na chýbajúci právny dôsledok tejto voľby a k dátumu, kedy k nej došlo, byť užitočne uplatnená na podporu tvrdenia Parlamentu.
- 69 Článok 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615 sa má preto vykladať tak, že upravuje prijatie vykonávacích opatrení tohto rozhodnutia Radou, ktorá rozhoduje jednomyseľne.
- 70 V tejto súvislosti tvrdenie Rady, podľa ktorého toto ustanovenie treba chápať tak, že stanovuje postup v dvoch fázach pozostávajúcich z konsenzuálneho rozhodnutia, po ktorom nasleduje rozhodnutie kvalifikovanou väčšinou, je nezlučiteľné s jasným znením uvedeného ustanovenia, podľa ktorého „Rada rozhoduje jednomyseľne“, a okrem toho nemá oporu v iných častiach rozhodnutia 2008/615.
- 71 Za týchto podmienok okolnosti, že iné akty Únie upravujú postup tohto druhu alebo že tento postup je odôvodnený naliehavými politickými dôvodmi za predpokladu, že sa preukáže, v žiadnom prípade neznamenajú, že Radou navrhnutý výklad článku 25 ods. 2 tohto rozhodnutia možno prijať.
- 72 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že článok 25 ods. 2 rozhodnutia 2008/615 tým, že požaduje, aby opatrenia potrebné na vykonanie tohto rozhodnutia na úrovni Únie boli prijaté Radou jednomyseľným rozhodnutím, hoci článok 34 ods. 2 písm. c) EÚ stanovil, že také opatrenia sa majú prijať Radou rozhodujúcou kvalifikovanou väčšinou, protiprávne zavádza prísnejšie podmienky prijatia takých opatrení, akými sú napadnuté rozhodnutia, než je postup upravený na tieto účely v Zmluvách.
- 73 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod predložený Parlamentom je dôvodný a že napadnuté rozhodnutia musia byť v dôsledku toho zrušené.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí

- 74 Keďže prvému žalobnému dôvodu Parlamentu sa vyhovuje a napadnuté rozhodnutia musia byť z toho dôvodu zrušené, nie je potrebné skúmať druhý žalobný dôvod predložený Parlamentom na podporu jeho žalôb.

O návrhu na zachovanie účinkov napadnutých rozhodnutí

- 75 Rada navrhla Súdnemu dvoru, aby v prípade, ak zruší napadnuté rozhodnutia, zachoval ich účinky, pokiaľ sa nahradia novými aktmi. Parlament spresňuje, že nemá námietky proti tomuto návrhu.
- 76 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže Súdny dvor, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré účinky aktu vyhláseného za neplatný sa musia považovať za konečné.
- 77 Zrušiť v danom prípade napadnuté rozhodnutia, pričom by sa neupravilo zachovanie ich účinkov, by mohlo narušiť účinnosť výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi členských štátov na účely odhaľovania a vyšetrovania trestných činov a tak zachovania verejného poriadku a verejnej bezpečnosti. Hoci sa totiž Parlament domáha zrušenia týchto rozhodnutí z dôvodu nezákonného právneho základu uplatneného Radou, nespochybňuje ich účel, ani obsah.
- 78 V dôsledku toho treba zachovať účinky napadnutých rozhodnutí, pokiaľ nadobudnú účinnosť nové akty, ktoré ich majú nahradiť.

O trovách

- 79 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Parlament navrhol zaviazať Radu na náhradu trov konania a Rada nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.
- 80 Podľa článku 140 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku Spolková republika Nemecko a Švédске kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Rady 2014/731/EÚ z 9. októbra 2014 o začatí automatizovanej výmeny údajov o evidencii vozidiel na Malte, rozhodnutie Rady 2014/743/EÚ z 21. októbra 2014 o začatí automatizovanej výmeny údajov o evidencii vozidiel na Cypre, rozhodnutie Rady 2014/744/EÚ z 21. októbra 2014 o začatí automatizovanej výmeny údajov o evidencii vozidiel v Estónsku a rozhodnutie Rady 2014/911/EÚ zo 4. decembra 2014 o začatí automatizovanej výmeny daktyloskopických údajov s Lotyšskom, sa zrušujú.**
- 2. Účinky rozhodnutí 2014/731, 2014/743, 2014/744 a 2014/911 zostávajú zachované tak dlho, pokým nadobudnú účinnosť nové akty, ktoré ich majú nahradiť.**
- 3. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.**
- 4. Spolková republika Nemecko a Švédске kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy